

Charlotte zongorázik...

Fehérfüggönyös, kis szobában
Felbúgnak halkult dallamok...
A zongora mély hangja mellett
Charlotte ritmikus dalba fog.
Szelid hullámú áriája
Lágyan, álmodón simogat.
Csöndes homály játszik köröttem
S végigcsókolja arcomat.

Lehelletszerű fátyolával
Álom szövi be lelkemet.
A holnapok nehéz kárpitja
Egy pillanatra szétlebeg...
Charlotte! Ha majd meleg szobátok
Csöndes lesz s nem búg benn dalod,
Ki tudja, mi lesz? Lelkem csak sejt.
A szemem mégis fölragyog.

Mintha nyiló tavaszon járnék...
Virágpompás, dús fák alatt.
Estfényes, rőt homályba vesznek
A tűzsinű napsugarak...
Oh! Mind csak álom... Charlotte, nézd csak:
Künn halkan, tompán hull a hó...
Dalolj: tűnjék el a valóság,
S az álom hadd legyen való!

Mészáros Hugó.

